

netop af stor Betydning; nu er Meningen den, at man, medmindre det er rent ubetydelige Hjælpeapoteker, lader dem gaa over til at blive selvstændige Apoteker, eventuelt med Subvention, dog vil naturligvis nogle af de bestaaende Hjælpeapoteker blive nedlagt. Man der er netop en Ø, hvor der gør sig ganske særlige Forhold gældende; nu vilde det neppe se smukt ud at nævne specielt denne Ø i Loven, og derfor har man fastsat denne almindelige Regel, men Omstændighederne, hvortil Ministeriets Tilladelse er bundet, er af en saadan Beskaffenhed, at de sikkert kun finder Anvendelse paa denne Ø. Der er Forholdet nemlig det, at Hjælpeapoteket i Tidens Løb er blevet det bedste, og det er blevet nødvendigt for det reelle Apotek paa Øen at have dette Hjælpeapotek, idet det ikke kan bestaa uden det. Derfor maa der altsaa gives denne særlige Regel for denne Ø.

Dernæst fremhævede det ærede Medlem Bestemmelserne i § 11 om Indførelse fra Udlandet af Apotekervarer indenfor de af Kommissionen fastsatte Grænser og ankede over, at der var en speciel Beskyttelse i disse, idet adskillige Varer er forbeholdt Apotekerne. Der er intet unaturligt i dette. Naar man har den Regel, at Detailsalg af disse Varer er forbeholdt Apotekerne, saa følger deraf i og for sig ogsaa med Naturnødvendighed, at Indførsel fra Udlandet af de samme Varer i de samme Partier, altsaa en detail er forbeholdt Apotekerne. Regelen er ikke givet for at give en Beskyttelse for Apotekerne, men for at give en Beskyttelse for Publikum, for at Publikum kan vide, at de Stoffer, de køber som Lægemidler, er tilberedte paa den Maade, de skal være, og ikke paa nogen anden Maade. Kunde Publikum altsaa forskrive Medicinalvarer en detail fra Udlandet, saa var den Beskyttelse, man tilsigter at give i Apotekerveven, i Virkeligheden illusorisk. Det er altsaa en Beskyttelse for Publikum. At den som Konsekvens maa medføre en vis Eneret for Apotekerne, er noget andet.

Noget lignende kan man sige om den Beskyttelse, det ærede Medlem fremhævede i § 14. Det ærede Medlem maa se, at det, der gives Beskyttelse for der, er kun Tilberedelse af Lægemidler, hvis Fremstilling Farmakopoen foreskriver. Videregaaende er Bestemmelserne ikke. Der er det ogsaa ganske naturligt, naar en Apoteker ikke laver sine Lægemidler selv, at de saa alligevel laves paa et saadant Sted, hvor man kan føre den nødvendige Kontrol dermed. Derfor maa man i Forvejen erholde Justitsministeriets Tilladelse, en

Tilladelse, der naturligvis vil blive givet ogsaa til nye Firmaer, naar Forholdene taler derfor. Det, man vil være sikker paa, er, hvorledes Varen tillaves, og at man kan føre den fornødne Kontrol med Tilberedningen. Ogsaa den Bestemmelse er en Beskyttelsesbestemmelse af Hensyn til Publikum, ikke af Hensyn til Apotekerne og endnu mindre af Hensyn til enkelte Firmaer.

Bestemmelsen i § 19 fremhævede det ærede Medlem ligeledes, og han sammenstillede den med de Bestemmelser, der findes i Loven om illoyal Konkurrence. Jeg maa dog fremhæve, at her er et andet Hensyn, der gør sig gældende, nemlig Kvaksalverihensynet. Det er det samme, jeg har nævnt Gang paa Gang, det er en Beskyttelse for Publikum mod at lade sig blokke af Folk, som falbyder Ting, der fremtræder som Lægemidler, uden at man har Sikkerhed for, at de i Virkeligheden er det. Det er det særlige Synspunkt, ud fra hvilket man maa læse Loven.

Jeg skal endnu en Gang anbefale det høje Ting at vedtage Lovforslaget, helst som det foreligger.

Piper: Jeg vil blot endnu gøre den Bemærkning til det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes), at jeg har aldrig, saa vidt jeg erindrer, været Vidne til, at dette Ting har modsat sig Udvalgs Nedsættelse, naar det har været ønsket fra nogen Side, og i dette Tilfælde vilde man ogsaa have taget Hensyn til et Ønske fra det ærede Medlem om Udvalg, hvis han mente, at det var uforsvarligt at vedtage Lovforslaget, som det foreligger.

Brandes: Den højtærede Justitsminister begyndte med at sige, at han ikke vilde blande sig i Spørgsmaalet om Udvalgs Nedsættelse, fordi det ikke angik ham. Jeg synes ikke, den højtærede Minister ganske fulgte den Regel, han der selv opkastede for sin Optræden. Han sagde, at det, at Folketinget havde underkastet Lovforslaget en endogsaa ganske overordentlig omhyggelig Undersøgelse og Prøvelse, vel nærmest maatte være en Grund for Landstinget til ikke at behandle det selvstændigt. Jeg tror ikke, den højtærede Justitsminister har Ret heri. Dette Lovforslag er jo gennem en Kommission kommet til Folketinget. Kommissionen havde, som det flere Gange er nævnt her i Salen, været sammensat baade af Rigsdagsmænd og af sagkyndige, sagkyndige paa mange forskellige Omraader, og der er ingen Tvivl om,